

ΜΙΑ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Ἡ ἀνάμνησίς μου δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὴν φεμινιστικὴν κίνησιν καὶ τοὺς ἀγῶνας τῆς Αὔρας Θεοδωροπούλου καὶ τῶν συνεργατῶν της ποὺ ἀκούσατε ἀπὸ τοὺς προλαλήσαντας. Δὲν ἔλαβα μέρος εἰς αὐτοὺς οὔτε ὅταν ἡ θεία Πρόνοια μὲ ἔφερε κοντὰ εἰς τὴν πρώτην Πρόεδρον τὴν Μαρίαν Μιλτ. Νεγρεπόντη ποὺ ἠγεῖτο τῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν Ἀποστολῆς Ε. Σταυροῦ τὸ 1918 καὶ ποὺ εἶχα ἔπειτα τὴν καλὴν τύχη νὰ ἐργασθῶ ὑπ' αὐτήν, νὰ συνεργασθῶ καὶ νὰ τὴν ἀκολουθῆσω στὴν νέαν της ἐξόρησιν γιὰ τὴν γυναῖκα ποὺ μὲ τὴν μεγάλη της διάνοιαν καὶ πνοὴ θὰ δημιουργήσῃ τὸν θεσμόν τῆς Διπλωματούχου Ἀδελφῆς καὶ τὴν συνέχειαν τῆς Ἐθελοντικῆς προσφορᾶς ὑπὸ τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν.

Ἡ ἀνάμνησίς μου εἶναι ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1944 στὴν Κατοχὴν ὅταν τὰ συμμαχικὰ ἀεροπλάνα μὲ τοὺς ψεύτικους ἀλεξιπτωτιστὰς καὶ τὶς τούλινες μπομπονιέρες μὲ ἀργυρὰ κουφέτα μᾶς προαναγγέλλουν τὸν ἐρχομὸν τους καὶ τὰ ἐχθρικά βομβαρδίζουν σὲ ἀπέλιδα προσπάθεια ὅπου τύχει.

Οὕτω, τὴν 24ην Σεπτεμβρίου τοῦ 1944 θὰ βομβαρδισθῇ ἡ Κηφισιά καὶ θὰ φθάσῃ στὸ Τμήμα Νοσοκόμων τοῦ Ε.Ε.Σ. ἡ εἶδησις ὅτι ἡ Φυλακὴ ἀηλίκων ἐγκατεστημένη εἰς τὴν παλαιὰ Renaissance ἐβομβαρδίσθη καὶ τὸ τρομερὸν μήνυμα, πὼς ἡ ἐκεῖ ἐνδιατεταγμένη ὑπηρεσίᾳ Ἐθελοντῆς Ἀδελφῆς Ε.Ε.Σ. Ραυτοπούλου Ἄννα ἔπεσεν ὑπὸ τὰς βόμβας τοῦ ἐχθρικοῦ ἀεροπλάνου ἐνὸς ἐφρόντιζε τὸ συσσίτιον τῶν παιδιῶν καὶ ἔτρεφε ἓνα ἀπὸ αὐτά. Πόσον δύσκολη καὶ θλιβερὰ ἀποστολή, μὰ θὰ εὕρω φθάνοντας ἐκεῖ τὴν Αὔρα ποὺ ἔχει ἐπιστρατεύσει ὅπως καὶ στοὺς Βαλκανικοὺς Πολέμους τὸν ἑαυτὸν της εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πλησίον. Θὰ μοῦ παρασταθῇ γιὰ τὴν τελευταίαν φροντίδα τῆς Ἐθελοντοῦ μας ποὺ ἔχει δώσει ἤδη ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας εἰς τοὺς τραυματίας εἰς τὰ Στρατιωτικὰ Νοσοκομεία καὶ διακριθῇ διὰ τὴν προσήθειαν, τὸ ἐνδιαφέρον, τὴν εὐσυνειδησίαν της καὶ ποὺ θὰ χαρίσῃ μὲ τὴν ἴδιαν πάντα ἀφοσίωσιν καὶ κατὰ τὴν Κατοχὴν στὰ Κέντρα Γάλακτος καὶ θὰ εὕρῃ τὸν θάνατον κοντὰ στὰ ἀνήλικα

παιδιὰ τῶν φυλακῶν. Τὰ χέρια τῆς Αὔρας ποὺ δὲν χαϊδεύουν ὅπως ἄλλοτε τὰ πλῆκτρα τοῦ πιάνου, θὰ ἐνωθοῦν τώρα μὲ τὰ δικά μου, χαϊδευτικά, στοργικά, ἐπιδέξια νὰ νεκροστολίσουν μὲ ροδόφυλλα φθινοπωρινὰ καὶ δάφνες τῆς Κηφισσιᾶς ποὺ θὰ φέρῃ ἡ ἴδια. Καὶ οἱ χονδροὶ φακοὶ θὰ θαμπώσουν ἀπὸ τὰ δάκρυά της. Καὶ ἀπὸ τότε θὰ ἐνωθοῦμε μὲ συμπάθεια καὶ κατανόησιν καὶ θὰ μοῦ μεταδίδει τὰ αἰσθηματά της, ὅταν συναντώμεθα, ἕως τὴν ὥρα ποὺ θ' ἀφήσῃ τὴν τελευταία της πνοὴ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Ἐρυθροῦ Σταυροῦ περιστοιχισμένη ἀπὸ ἀπειρη στοργὴ ἀπὸ τὰς συναδέλφους της καὶ ὅπου εἶχα τὴν τιμὴ νὰ εἶμαι κι' ἐγὼ τώρα.

Ἡ Αὔρα θὰ μᾶς ξεπροβοδίση φροντίσασα γιὰ τὰ μέσα μεταφορᾶς γιὰ τὴ συνέχεια τοῦ τόσο θλιβεροῦ καθήκοντος κοντὰ στοὺς συγγενεῖς. Εἶναι πολὺ πονεμένη. Μὰ εἶναι ἡσυχὴ πιά. Γνωρίζει πὼς ὁ ἀγῶνας ἔχει κερδιθῆ γιὰ ἴσια δικαιώματα καὶ ἴδιες ὑποχρεώσεις μὲ τὴν ὑπέρτατη θυσία γιὰ τὸ Ἔθνος καὶ τὸν πλησίον. Γιατὶ ὅπως θὰ μᾶς πῇ ὁ Γεώργιος Οἰκονόμος Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν βραβεύοντας μετὰ θανατίως τὰς ἡρωίδας Διπλωματούχους Ἀδελφάς, Ἐθελοντὰς καὶ Διαιτολόγους Ε.Ε.Σ. δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λημονήσῃ ἡ Πατρίς ὅτι εἴτε εἰς τὰ Νοσοκομεία τῶν πρόσω εἴτε εἰς τοὺς σιδηροδρομικοὺς συρμούς καὶ τὰ πλωτὰ Νοσοκομεία εἴτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν χειμαζομένων ὑπὸ τοῦ λιμοῦ κατὰ τὴν ξένην κατοχὴν ἡ Ἑλληνίδα γυναῖκα ἀνέμειξεν τὸ αἷμα αὐτῆς μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἀξιωματικῶν, ὁπλιτῶν καὶ πολιτῶν καὶ ἐσφράγισε ἔτσι μὲ αὐτὸ γιὰ ὅτι μὲ τόση πίστην εἰς αὐτήν, τόσα χρόνια ἐπάλευσεν ἡ Αὔρα Θεοδωροπούλου.

Εὐχαριστῶ ἀπείρως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ποὺ μοῦ ἐπέτρεψε νὰ μοιρασθῶ μαζὺ σας τὴν ἔτσι φλιβερὴν μὰ καὶ προσφιλεῖ ἀνάμνησιν.

ΑΘΗΝΑ ΜΕΣΟΛΩΡΑ
Γεν. Ἐπιθεωρητῆς Σώματος
Ἀδελφῶν Νοσ. Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ
Πρόεδρος τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου
Ἑλληνίδων Νοσοκόμων